

juraen på vores side. Så er det Kommissionen, der har taget fejl, så er det Kommissionen, der vil tabe en tvist ved Domstolen, hvis statsministeren tror på det, han selv siger.

Nu har statsministeren flere gange i spørgetiden i dag nævnt den der aftale, der er indgået med branchen, og har rost den, og det er også fornemt, branchen har indgået den aftale, men mit spørgsmål er: Hvad hvis der er butikker, der ikke overholder den?

Jeg har ikke set aftalen, jeg har ikke set på hvilket juridisk grundlag, den hviler, men hvordan vil forbrugeren så kunne håndhæve den aftale over for et domstolssystem, som jo efter statsministerens opfattelse skal følge Europa-Kommissionens afgørelse?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til den første spørger vil jeg sige, at det er jo ikke sådan, at miljøgarantien ikke har virket selv på det nuværende grundlag og selv med det, vi kender. Der var syv sager. Der var fem, der fik medhold, og to, der ikke fik det.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen: Jamen hvis det nu er ulovligt, så har det jo været ulovligt hidtil. Ja, det ved vi i dag, men det er jo først nu, vi ved det, i og med vi kender Kommissionens afgørelser.

Det gælder i det her tilfælde, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, ligesom i så mange andre tilfælde, at der kommer et tidspunkt, hvor tingene bliver afklaret – efter min opfattelse efter alt for lang tid i Kommissionen. Det har taget for lang tid, men Amsterdamtraktaten giver jo heldigvis nogle nye regler, hvorefter der skal svares inden for ganske stramme tidsfrister.

Til hr. Thulesen Dahl: Det er for mig meget enkelt. Årsagen til, at vi anlægger en retssag mod Kommissionen, er, at vi mener, Kommissionens afgørelse er ukorrekt. Den regelrette måde at gøre det på er at anlægge retssag mod Kommissionen, det er jo ikke at overtræde de regler, som gælder for Kommissionens afgørelse.

Det er ligesom i Danmark. Hvis man er uenig i en situation, så kan man gå til domstolene, men det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke skal overholde de regler og love, der gælder i det danske samfund.

Den danske regering følger altså både regler og love her som i det store samarbejde og går selvfølgelig også den korrekte vej, hvis den er uenig i et bestemt sæt afgørelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til statsministeren for svaret, for i hvert fald svaret på det spørgsmål om Kommissionens godkendelse er et fremskridt.

Vi fik at vide forud for folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten, at et medlemsland først har ret til at anvende nationale bestemmelser, når Kommissionen har truffet beslutning om at bekræfte disse bestemmelser, altså at man først må bruge miljøgarantien, når Kommissionen har godkendt det, ikke fra det øjeblik hvor en EU-lov bliver vedtaget.

Det, statsministeren nu siger, forstår jeg krysklart sådan, at man har lov til at bruge miljøgarantien, indtil Kommissionen har taget stilling. Det er et kæmpe fremskridt i forhold til det, der stod i Amsterdamtraktaten, for det betyder, at vi dog stadig væk kan sætte miljøgarantien i kraft og bruge den, indtil Kommissionen så har truffet en afgørelse.

Det svar vil jeg gerne sige tak for, for det svar, vi fik dengang, var en af de helt store bekymringer, som vi også havde forud for folkeafstemningen. Men det betyder altså, og det vil jeg gerne have bekræftet, at opstår der en tilsvarende lovgivning som madsminke-lovgivningen, så kan vi sætte danske regler i værk og køre med dem, uanset at Kommissionen endnu ikke har taget stilling.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige til statsministeren: Jeg kan finde flere eksempler på, at man bliver forpligtet til at gøre et eller andet, mens man ønsker det afprøvet ved det danske domstolssystem, og først når tvisten er tilendebragt, kan man så blive tvunget til f.eks. at betale den pågældende bøde, eller hvad det måtte være. Så jeg synes ikke, statsministerens følgeslutning er så logisk, som statsministeren vil gøre den til.

Men det, der var mit andet spørgsmål, synes jeg er mere interessant at nå at få statsministerens svar på. Det var om den aftale, som statsministeren selvfølgelig med rette har prist her i dag, nemlig den aftale, der er indgået med branchen om, at man ikke vil have de her tilsetningsstoffer i de danske butikker.

Mit spørgsmål er: Hvis nogle butikker ikke overholder den aftale, for jeg ved ikke, på hvilket juridisk grundlag den er indgået, hvordan kan forbrugeren så håndhæve den aftale i et retssystem, som jo efter statsministerens egen opfattelse skal følge Europa-Kommissionens